

Hoe de zeebodem in kaart brengen? Kijken naar de zeebodem

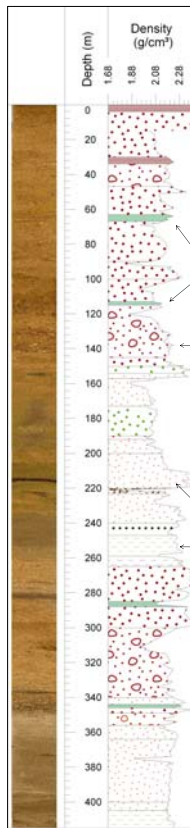
Om dieper in de bodem te kijken, gaat men boren. Het staal of de 'kern' bestaat uit verschillende laagjes sediment. Je kunt ze vergelijken met de jaarringen van een boom. Ze zijn als het ware logboeken van gebeurtenissen in het verleden.

Stalen van het oppervlak van de zeebodem vertellen ons welk type sediment er aanwezig is. Deze gegevens zijn heel belangrijk in marien onderzoek. Ze vertellen ons welke stromingen er heersen, welke dieren er kunnen voorkomen, of er veel zuurstof en voeding in de bodem aanwezig is,...

De zeebodem in de tijd

Seismische opnames, in combinatie met boringen, brengen ons terug in de tijd. Wetenschappers van het RCMG konden aan de hand van deze informatie een beeld vormen van hoe de zeebodem er 150.000 jaar geleden uitzag.

Kleilaagjes (korrel <math><0.002\text{ mm}</math>)

Gemiddeld zand met schelpfragmenten
(korrel= $0.250\text{--}0.500\text{ mm}$)

Heel fijn zand (korrel= $0.063\text{--}0.125\text{ mm}$)

Silt (korrel= $0.002\text{--}0.063\text{ mm}$)

De dichtheid, de korrelgrootte en -samenstelling van de grondlagen varieert met de diepte. Dit weerspiegelt de afwisseling van de omstandigheden waarin sediment doorheen de tijd werd afgezet

